

РЕШЕНИЕ

№ 3258

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **457** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ и чл.145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. А. П., [населено място], [улица], срещу Заповед № СОА21-РД40-152 / 18.11.2021 г. на Кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.619.1186 (незастроен), с площ 247 кв.м. по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-4 / 09.03.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК за реализацията на обект: „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния - [улица]- [улица]- Централна градска част -[жк], трети етап.от км. 1+280.00 до км. 4+34.00 с три метростанции по [улица]с прилежащи територии в участъка между МС-5 III и МС-2 III, район „П.“, [населено място], съгласно одобрен с Решение № 833 по Протокол № 73 / 18.12.2014 г. на Столичен общински съвет /СОС/ специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с Решение № 296 по Протокол №17 / 09.07.2020 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост за задоволяване на общински нужди. Със заповедта се определя парично обезщетение за собственика К. А. П. в размер на 8 630,95 лв.

Жалбоподателят, лично и представлявана от адв. Х., твърди, че заповедта, в частта ѝ, с която се определя обезщетение, е незаконосъобразна. Смята , че размерът на парично

обезщетение е занижен. Моли съда да отмени заповедта в оспорената ѝ част и да определи по-висок размер на обезщетението, както и да присъди разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител юрк. Я., в отговора по жалбата, както и в заседание, оспорва жалбата и я смята за неоснователна. Твърди се, че заповедта, вкл. в частта ѝ за определеното с нея обезщетение, е законосъобразна. Иска се оставяне на жалбата без уважение.

По делото не е конституирана като заинтересована страна инвеститор на обекта, съгласно чл.27, ал.4 от ЗОБС, различен от ответника, доколкото такъв е именно Столична община, представлявана от кмета.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно изричната разпоредба на чл.27, ал.1 ЗОБС, от активно легитимирано лице, адресат на акта, и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, с оглед заявените в жалбата основания за незаконосъобразност и извършена на основание чл.168, ал.1 АПК служебна проверка на процесния административен акт приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

В конкретното административно производство се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.619.1186 (незастроен), с площ 247 кв.м. по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-4 / 09.03.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК за реализацията на обект: „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния - [улица]- [улица]- Централна градска част -[жк], трети етап.от км. 1+280.00 до км. 4+34.00 с три метростанции по [улица]с прилежащи територии в участъка между МС-5 III и МС-2 III, район „П.“, [населено място], съгласно одобрен с Решение № 833 по Протокол № 73 / 18.12.2014 г. на Столичен общински съвет /СОС/ специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с Решение № 296 по Протокол №17 / 09.07.2020 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост за задоволяване на общински нужди.

Със заповедта се определя парично обезщетение за собственика К. А. П. в размер на 8 630,95 лв.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган – Кметът на Столична община, съгласно изричната норма на чл.25, ал.2 от ЗОБС.

Актът е в предписаната от закона форма – мотивирана писмена заповед. Фактическите и правни основания за издаването са коректно посочени в нея, съответно в административната преписка, която предхожда издаването ѝ.

Предвид горното, съдът счита, че не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Между страните не е налице спор относно обстоятелството, че отчуждаването е във връзка с реализацията на обект на обект: „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния - [улица]- [улица]- Централна градска част -[жк], трети етап.от км. 1+280.00 до км. 4+34.00 с три метростанции по [улица]с прилежащи територии в

участъка между МС-5 III и МС-2 III, район „П.“, [населено място], съгласно одобрен с Решение № 833 по Протокол № 73 / 18.12.2014 г. на Столичен общински съвет /СОС/ специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с Решение № 296 по Протокол №17 / 09.07.2020 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост за задоволяване на общински нужди.

Следователно, при наличието на такъв влязъл в сила устройствен план се приема, че става въпрос за отчуждаване за осъществяване на обект публична общинска собственост за задоволяване на неотложна общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, тъй като това са обстоятелства, които са изследвани, или поне е следвало да бъдат изследвани на етапа на одобряване на самия ПУП, а не към настоящия момент.

Обявлението за предстоящото отчуждаване, съставено на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗОС, е публикувано в три всекидневника, както и на интернет страницата на Столична община и на определеното място в сградата на район „П.“ не по-рано от един месец след публикуването на обявлението.

Оценката на отчуждаваната част от имота е изготвена от лицензиран оценител [фирма], притежаваща сертификат за правоспособност от КНОБ за недвижими имоти. Тя е направена въз основа на възлагателно писмо № СОА20-ТД26-6985 / 15.06.2021 г. от Кмета на СО, съгласно чл.22, ал.3 от ЗОБС. Оценката е изготвена през септември м. 2020 г., т.е. при спазване на тримесечния срок преди издаването на заповедта за отчуждаване по чл.22, ал.10 от ЗОБС.

По отношение на размера на оценката на имота, съответно на определените парични обезщетения, съдът прави следните изводи:

Целта на закона, при принудително отчуждаване на недвижими имоти за общински нужди, е собствениците да бъдат компенсирани с „равностойното парично обезщетение“. В тази връзка, ЗОБС установява начина на определяне на „равностойното парично обезщетение“.

Съгласно изричните разпоредби на чл.22, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗОБС, във връзка с §1, т.1, т.2 и т.3 от ДР на ЗОБС (в редакция с последно изменение с ДВ, бр.15 от 2011 г., т.е. към извършване на оценката, одобрена с процесната заповед) оценките се извършват по пазарни цени.

Исключение се допуска, само когато пазарната оценка на имота е по-ниска от данъчната и когато не могат да се определят пазарните цени на имоти с подобни характеристики поради липса на извършени сделки в съответната служба по вписванията /чл.22, ал.6 от ЗОБС/. Доколкото законът казва „липса“, т.е. не е налице нито една сделка, отговаряща на законовите изисквания, съдът приема, че оценка по предвидения в закона ред по метода на пазарните аналози би могла да се направи и при наличието само на един такъв аналог.

„Равностойното парично обезщетение“ се определя „в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, във връзка с който се прави отчуждението“, въз основа на пазарните цени на имоти с „подобни характеристики“, намиращи се „в близост до отчуждавания“ / чл.22, ал.5 от ЗОБС/.

Според §1, т.1 от ДР на ЗОБС „равностойно“ ще е паричното обезщетение, когато

цената на отчуждавания имот или на съответната част от него е определена именно по реда на този закон, т.е. ако спазени критериите за определянето му, посочени в закона. Законът дава легална дефиниция и на това, какво разбира под „пазарни цени на имоти с подобни характеристики” / §1, т.2 от ДР на ЗОБС/. За такива се приемат осреднените цени от сделки с имоти, осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки.

Имоти, „намиращи се в близост до отчуждавания имот” в урбанизираните територии /§1, т.2 от ДР на ЗОБС/ са „имотите, които се намират в една и съща ценова зона с него“.

Съгласно §1, т.8 от ДР на ЗОБС "имоти с близки показатели на устройство и застрояване" са имотите с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в максималната плътност на застрояване е не повече от 5 на сто.

При горните дефиниции следва да се приеме, че за определяне на „равностойното парично обезщетение” по реда на чл.22, ал.5 от ЗОБС и §1, т.1 и т.2 от ДР на ЗОБС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики:

- да са възмездни сделки – посочени са покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, но след като е налице и добавката „други възмездни сделки”, значи изброяването не е изчерпателно;
- да се отнасят за имоти „в близост“ до отчуждавания, т.е. в урбанизираните територии в една и съща ценова зона;
- да са сключени между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните да е търговец, т.е. изключени са сделки, по които нито една от страните не е търговец;
- да са извършени в определен период – в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката;
- да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота;
- имотът, предмет на сделката да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на подробния устройствен план, във връзка с който се прави отчуждението, което означава, че двата имота:
- имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение;

- притежават еднакъв характер на застрояване;
- имат същите или близки показатели на устройство и застрояване, / като „близки показатели“ са при имоти с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в макс. плътност на застрояване е не повече от 5 на сто /.

Конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план, за който се извършва отчуждаването. Конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, с предходен подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план, за който се извършва отчуждаването, които не са отчуждени съобразно предвижданията на предходния план, е предназначението им, определено с подробния устройствен план, действал преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост.

Размерът на равностойното парично обезщетение за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване. / чл.22, ал.6, 7 и 8 от ЗОБС/.

Т.е. за да е законосъобразна оценката по предвидения в закона метод, всички сделки, служили за пазарни аналози следва да отговарят на горните условия.

За пълнота следва да се отбележи, че разпоредбата на § 1, т.7, б. „б“ от ДР на ЗОБС е неотнормима към уредбата на „равностойното парично обезщетение“. Законът не изисква използваните пазарни аналози да представляват „равностойни имоти“ с оценявания. Допълнителните разпоредби на закона дават легални дефиниции на термини, използвани в самия закон. Определението за „равностойни имоти“ в § 1, т. 7, б. „б“ от ДР на ЗОБС не касае по никакъв начин реда за определяне на равностойното парично обезщетение по чл.22 от ЗОБС. Това определение касае поясняване на текстове, в които се среща термина „равностойен имот“ и това са само чл.21, ал.4 и чл.23, ал.1 от ЗОБС, неотнормими към процесния спор.

Определеното с процесната заповед обезщетение е в размер на 8 630,95 лв.

За определяне на оценка, съобразно законовите изисквания, съдът е назначил, изслушал и приел по делото оценителна експертиза от в.л. инж. А. А.. Заклучението е прието по делото, без оспорване от която и да е от страните по предвидения процесуален ред. Съдът не е длъжен да се съобрази с експертното заключение, а го обсъжда с оглед всички доказателства по делото и предвид приложимата нормативна уредба.

По отношение на равностойното парично обезщетение вещото лице, въз основа на представените от Агенцията по вписвания аналози, наличните по делото такива и след обстоен преглед на всички възможни пазарни аналози, описани в експертизата в отделна таблица, с изрично посочване на причината, поради което всеки от тях не отговаря на законовите изисквания да бъде ползван за аналог, които съдът напълно споделя, вещото лице е определило равностойно парично обезщетение, което е в размер на 27 158,69 лв.

Съдът счита за правилно определеното от вещото лице в производството обезщетение,

като при преглед и съпоставка на изготвената в административната преписка оценка и тази на вещото лице в производството, както и при разпита на вещото лице се установява, че разминаването идва по следните причини:

На първо място, оценителят в административното производство неправилно е приел, че целият отчуждаван имот съгласно предходен устройствен план попада изцяло в едно отреждане – УПИ „за озеленяване“, който приема за съпоставим с предназначението на имота по специализирания ПУП – зона Тти, за транспортна инфраструктура, без устройствени параметри.

На второ място, оценителят в административното производство не е установил нито един пазарен аналог, след което е определил равностойното обезщетение въз основа на данъчната оценка на имота по реда на чл.22, ал.12 от ЗОБС – за урбанизирани територии – по реда на Приложение № 2 към чл.20 от ЗМДТ.

Вещото лице установява, че съгласно предходен ПУП от 2001 г. и 2014 г., както и ЧИЗРП от 2005 г., част от процесния имот в размер на 77 кв.м. попада в УПИ I – „за обществено обслужване“, което е с параметри на застрояване с плътност 40 %.

Останалата част от имота в размер на 170 кв.м. по предходен ПУП и от 2014 г. и от 2001 г. попада в УПИ – II – „за озеленяване“. А по по-стари ПУП също е с отреждане за обществени нужди – частично в [улица] г. и за озеленяване по ПУП от 1982 г. Фактическото ползване на тази част от имота и към момента е озеленена територия.

Въз основа на горните констатации, които съответстват и на доказателствения материал по делото, вещото лице правилно определя оценката на имота отделно за 77 кв.м. като за имот с показатели на застрояване от 40 %, съответно за 170 кв.м. като за имот без показатели на застрояване.

За разлика от оценителят в административното производство вещото лице е установило наличието на пазарни аналози, съответстващи на изискванията на закона и в двете категории. Съдът като прегледа същите, счита, че те напълно съответстват на изложените по-горе правила, поради което няма основание да не бъдат приемани и въз основа на тях да бъде определено обезщетението. С оглед на горното вещото лице правилно определя равностойно парично обезщетение в размер на 27 158,69 лв.

Предвид горното, съдът счита за правилно определеното от вещото лице равностойно парично обезщетение за отчуждавания имот, като експертизата е изслушаната и приета, съответно неоспорена по предвидения процесуален ред от която и да е от страните по делото.

Доколкото съдът при определяне на равностойното парично обезщетение достига до извод, различен от административният орган, което води до извод за материална незаконосъобразност на оспорената заповед в тази ѝ част – отменително основание по чл.146, т.4 АПК, заповедта, следва да бъде изменена по отношение на определеното с нея обезщетение.

С оглед изхода на делото и при направените от страните искания, съдът, с решението следва да се произнесе и по въпроса за разносните по делото.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането за присъждане на разноси, направено от жалбоподателя, следва да бъде уважено. Такива са доказани в размер на 10 лева за държавна такса и 530 лева за възнаграждение на вещото лице и 1400 лв. адвокатски хонорар, платени в брой

при подписване на договора за правна помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 от АПК, и чл.27 от ЗОБС, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на К. А. П. Заповед № СОА21-РД40-152 / 18.11.2021 г. на Кмета на Столична община, в частта за определеното с нея обезщетение, като **УВЕЛИЧАВА** същото на 27 158,69 лв. / двайсет и седем хиляди сто петдесет и осем лева и 69 ст./.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. А. П. сумата в размер на 1940 / хиляда деветстотин и четиресет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Препис да се изпрати на страните.

С Ъ Д И Я: